

Pariska konvencija o zaštiti industrijskog vlasništva od 20. marta 1883. godine, revidirana 14. decembra 1900. godine u Briselu, 2. juna 1911. godine u Vašingtonu, 6. novembra 1925. godine u Hagu, 2. juna 1934. godine u Londonu, 31. oktobra 1958. godine u Lisabonu i 14. jula 1967. godine u Štokholmu

Član 1.

1) Zemlje na koje se primjenjuje ova konvencija sačinjavaju Uniju za zaštitu industrijskog vlasništva.

2) Predmet zaštite industrijskog vlasništva su patenti, modeli za iskorištavanje, industrijski uzorci ili modeli, fabrički ili trgovački žigovi, uslužni žigovi, trgovačko ime i oznake ili imena porijekla, kao i suzbijanje nelojalne konkurencije.

3) Industrijsko vlasništvo se podrazumijeva u najširem značenju i odnosi se ne samo na industriju i trgovinu u pravom smislu te riječi već i na granu poljoprivrednih i ekstraktivnih industrija i na sve fabricirane ili prirodne proizvode, naprimjer: vina, cerealije, listove duhana, voće, stoku, rude, mineralne vode, piva, cvijeće, brašno.

4) Pod patentima podrazumijevaju se razne vrste industrijskih patenata koji su primljeni od zakonodavstva zemalja Unije kao patenti uvoza, patenti za usavršavanje, dopunski patenti i certifikati itd.

Član 2.

1) Pripadnici svake od zemalja Unije uživat će u ostalim zemljama Unije, ukoliko je u pitanju zaštita industrijskog vlasništva, korist koju odgovarajući zakoni sada daju svojim državljanima, ili će dati naknadno, ali s tim da se ne vrijeđaju prava naročito predviđena ovom konvencijom. Prema tome, oni će imati istu zaštitu kao i ovi i isto zakonsko sredstvo protiv svake povrede nanesene njihovim pravima s tim da se ispune uvjeti i formalnosti koji se traže i od svojih državljana.

2) Međutim, nikakav uvjet domicila ili preduzeća u zemlji u kojoj se zaštita traži ne može se zahtijevati od pripadnika Unije da bi se uživalo u ma kojem pravu industrijskog vlasništva.

3) Izričito se izuzimaju odredbe zakonodavstva svake od zemalja Unije koje se odnose na sudski i administrativni postupak i na nadležnost, kao i na izbor domicila ili na imenovanje zastupnika, ako bi se tražili zakonima o industrijskom vlasništvu.

Član 3.

Sa pripadnicima zemalja Unije izjednačuju se pripadnici zemalja koje ne pripadaju Uniji, a koji borave ili imaju stvarna i ozbiljna industrijska ili trgovinska preduzeća na teritoriji jedne od zemalja Unije.

Član 4.

A – 1) Ko bude ispravno podnio prijavu patenta, modela za iskorištavanje, industrijskog uzorka ili modela, fabričkog ili trgovačkog žiga u jednoj od zemalja Unije, ili njegov primatelj prava, prilikom podnošenja odgovarajuće prijave u drugim zemljama uživati će pravo prvenstva za vrijeme određenih rokova.

2) Priznaje se da je pravo prvenstva zasnovano podnošenjem svake prijave koja se smatra urednom prema nacionalnom zakonodavstvu svake zemlje Unije, ili prema dvostranim ili višestranim ugovorima zaključenim između zemalja Unije.

3) Pod urednom nacionalnom prijavom treba podrazumijevati svaku prijavu iz koje se može ustanoviti datum podnošenja u odgovarajućoj zemlji, ma kakva bila kasnija sudbina ove prijave.

B – Prema tome, naknadno podnesena molba u jednoj drugoj zemlji Unije prije isteka ovih rokova ne gubi svoju pravnu vrijednost radnjama vršenim u međuvremenu, a naročito podnošenjem druge prijave, objavljivanjem pronalaska ili njegovim iskorištavanjem, prodajom primjeraka uzoraka ili modela, upotrebom žiga, a ovim radnjama treća lica ne mogu zasnivati nikakva prava niti vlasništvo. Prava trećih lica stečena prije dana podnošenja prve prijave koja služi kao osnova za pravo prvenstva osiguravaju se unutrašnjim zakonodavstvom svake zemlje Unije.

C – 1) Označeni rokovi prava prvenstva iznose dvanaest mjeseci za patente i modele za iskorištavanje, a šest mjeseci za industrijske uzorke i modele, kao i za fabričke i trgovačke žigove.

2) Ovi rokovi počinju teći od datuma podnošenja prve prijave u jednoj zemlji Unije. Dan podnošenja prijave ne računa se u rok.

3) Ako je posljednji dan roka jedan zakoniti praznični dan, ili dan kad Uprava nije otvorena da primi prijave u zemlji u kojoj se zaštita traži, rok će se produžiti do prvog narednog dana.

4) Kao prva prijava, od čijeg dana podnošenja počinje teći rok prava prvenstva, smatrat će se i kasnija prijava koja se odnosi na isti predmet kao neka ranija prva prijava, u smislu stava 2, podnesena u istoj zemlji Unije pod uvjetom da je na dan podnošenja kasnije prijave ranija prijava bila povučena, napuštena ili odbijena, a da nije bila na uvidu javnosti i da njome nisu zasnovana neka prava, kao i da već nije poslužila kao osnova za traženje prava prvenstva. U tom slučaju ranija prijava neće moći poslužiti kao osnova za traženje prava prvenstva.

D – 1) Ko god bi htio da se koristi pravom prvenstva ranije podnesene prijave dužan je podnijeti izjavu sa naznačenjem datuma i zemlje te prijave. Svaka zemlja će odrediti dokle se najkasnije ova izjava mora podnijeti.

2) Ovi navodi bit će naznačeni u publikacijama koje izdaje nadležna administracija, a naročito na patentima i odgovarajućim opisima.

3) Zemlje Unije moći će zahtijevati od onoga koji podnosi izjavu o pravu prvenstva da priloži prepis prijave (opisa, nacрта itd.) koja je ranije podnesena. Prepis, potvrđen od administracije koja je primila tu prijavu da je vjeran originalu, bit će oslobođen druge potvrde i moći će u svakom slučaju biti podnesen, oslobođen takse, u ma koje vrijeme u roku od tri mjeseca, računajući od podnošenja kasnije prijave. Također se može tražiti da mu se priloži uverenje o datumu podnošenja prijave, koje je izdala ova administracija, kao i prijevod.

4) Druge formalnosti ne mogu se tražiti za izjavu prava prvenstva u vrijeme podnošenja prijave. Svaka zemlja Unije odredit će posljedice neispunjavanja formalnosti predviđenih u ovom članu s tim da te posljedice ne mogu ići dalje od gubljenja prava prvenstva.

5) I drugi dokazi se mogu tražiti naknadno.

Onaj koji se poziva na pravo prvenstva neke ranije prijave dužan je navesti broj ove prijave. Ovaj navod će se objaviti pod uvjetima predviđenim stavom 2.

E – 1) Kad bi neki industrijski uzorak ili model bio prijavljen u jednoj zemlji sa pravom prvenstva na osnovu prijave modela za iskorištavanje, rok prvenstva bit će onaj koji je utvrđen za industrijske uzorke ili modele.

2) Osim toga, dopušteno je da se u jednoj zemlji prijavi model za iskorištavanje sa pravom prvenstva na osnovu podnesene prijave patenta i obratno.

F – Nijedna zemlja Unije ne može odbiti pravo prvenstva ili prijavu patenta zbog toga što prijavitelj traži višestruka prava prvenstva čak i iz različitih zemalja, ili zbog toga što neka prijava kojom se traži jedno ili više prava prvenstva sadrži jedan ili više elemenata koji nisu bili obuhvaćeni prijavom ili prijavama čije se pravo prvenstva traži pod uvjetom, u oba slučaja, da postoji jedinstvo pronalaska u smislu zakona te zemlje.

U odnosu na elemente koji nisu obuhvaćeni prijavom ili prijavama čije se pravo prvenstva traži, podnošenjem kasnije prijave zasniva se pravo prvenstva pod redovnim uvjetima.

G – 1) Ako se ispitivanjem dokaže da je patentna prijava kompleksna, podnosilac prijave može je podijeliti na izvjestan broj odijeljenih prijava, zadržavajući kao datum svake od njih datum prvobitne prijave i, ako ima osnova, povlasticu prava prvenstva.

2) Prijavitelj će, također, moći, prema vlastitoj inicijativi, podijeliti prijavu patenta, zadržavajući kao datum svake odijeljene prijave datum prvobitne prijave i, ako ima osnova, povlasticu prava prvenstva. Svaka zemlja Unije moći će odrediti uvjete pod kojima se ova podjela može odobriti.

H – Pravo prvenstva se ne može odbiti zbog toga što se izvjesni elementi pronalaska za koji se zahtijeva pravo prvenstva ne nalaze u zahtjevima formuliranim u prijavi u zemlji porijekla, ako se iz svih sastavnih dijelova prijave ovi elementi mogu na jasan način otkriti.

I – 1) Prijavama pronalazačkih svjedočanstava podnesenim u zemlji u kojoj prijavioci imaju pravo, prema svome izboru, da traže bilo patent, bilo pronalazačko svjedočanstvo, stjecat će se pravo prvenstva ustanovljeno ovim članom pod istim uvjetima kao prijavama patenata.

2) U zemlji u kojoj prijavioci imaju pravo, prema svome izboru, da traže bilo patent, bilo pronalazačko svjedočanstvo, prijavitelj pronalazačkog svjedočanstva uživat će, prema odredbama ovog člana koje se primjenjuju na prijave patenata, pravo prvenstva zasnovano podnošenjem prijave patenta, modela za iskorištavanje ili pronalazačkog svjedočanstva.

Član 4.bis

1) Patenti koje su tražili pripadnici Unije u raznim zemljama Unije su nezavisni od patenata dobijenih za isti pronalazak u drugim zemljama koje pripadaju ili ne pripadaju Uniji.

2) Ovu odredbu treba razumjeti u potpunom smislu, tj. tako da su patenti traženi u roku prava prvenstva nezavisni kako u pogledu uzroka poništavanja i gubljenja važnosti, tako i u pogledu normalnog trajanja.

3) Ona se primjenjuje na sve postojeće patente u trenutku njenog stupanja na snagu.

4) Isto to važi u slučaju pristupanja novih zemalja za postojeće patente obje strane u vrijeme tog pristupanja.

5) Patenti dobijeni sa povlasticom prava prvenstva uživat će u različitim zemljama Unije trajanje koje je jednako trajanju koje bi uživali da su bili zatraženi ili izdati bez povlastice prava prvenstva.

Član 4.ter

Pronalazač ima pravo da kao takav bude naznačen u patentu.

Član 4.quater

Izdavanje patenta neće se moći odbiti i patent se neće moći poništiti zato što je prodaja proizvoda zaštićenog patentom ili dobijenog zaštićenim postupkom podvrgnuta zabranama ili ograničenjima koja proistječu iz nacionalnog zakonodavstva.

Član 5.

A – 1) Uvoz predmeta izrađenih u jednoj ili drugoj zemlji Unije od vlasnika patenta u zemlju u kojoj je patent izdat ne povlači gubitak prava.

2) Svaka zemlja Unije ima mogućnost da pribjegne potrebnim zakonskim mjerama kojima se predviđa davanje prinudnih licenci da bi spriječila zloupotrebe koje bi mogle nastati upotrebom isključivog prava datog patentom, naprimjer, neiskorištavanjem.

3) Oduzimanje patenta neće se moći predvidjeti, osim u slučaju kada davanje prinudnih licenci ne bi bilo dovoljno da se spriječe ove zloupotrebe. Nikakav zahtjev za oduzimanje ili za opozivanje patenta ne može se podnijeti prije isteka dvije godine, računajući od davanja prve prinudne licence.

4) Davanje prinudne licence ne može se tražiti zbog neiskorištavanja ili nedovoljnog iskorištavanja prije isteka roka od četiri godine, računajući od podnošenja prijave patenta, ili od tri godine, računajući od izdavanja patenta s tim da se ima primijeniti onaj rok koji kasnije istječe; ona će se odbiti ako nosilac patenta svoje neiskorištavanje opravda zakonskim razlozima. Takva prinudna licenca neće biti isključiva i neće se moći prenijeti na drugog čak ni u vidu podlicence, osim sa dijelom preduzeća ili trgovačkog fonda (fond de commerce) u kome se ova licenca koristi.

5) Odredbe koje prethode primjenjivat će se, pod uvjetom neophodnih izmjena, na modele za iskorištavanje.

B – Zaštita industrijskih uzoraka i modela ne može biti pogođena nikakvim prestankom bilo usljed neiskorištavanja, bilo usljed uvoza predmeta koji su isti kao i zaštićeni predmeti.

C – 1) Ako je u nekoj zemlji upotreba registriranog žiga obavezna, registriranje može biti poništeno samo poslije jednog pravičnog roka i ako zainteresirani ne opravda uzroke svog nerada.

2) Upotreba fabričkog ili trgovačkog žiga od vlasnika u izgledu koji se prema elementima koji ne mijenjaju distinktivni karakter žiga razlikuje od izgleda u kome je on bio registriran u jednoj od zemalja Unije neće imati kao posljedicu poništenje njegovog registriranja, niti će umanjiti zaštitu koja je žigu odobrena.

3) Istovremena upotreba istog žiga na istovjetnim ili sličnim proizvodima od industrijskih ili trgovinskih preduzeća koja se smatraju suvlasnicima žiga, prema odredbama nacionalnog zakonodavstva zemlje u kojoj se traži zaštita, neće spriječiti registriranje, niti će na bilo koji način umanjiti zaštitu odobrenu za takav žig ma u kojoj zemlji Unije samo ako takva upotreba ne bude djelovala tako da dovodi javnost u zabludu, iako nije suprotna javnom interesu.

D – Za priznanje prava neće se zahtijevati nikakav znak niti zabilješka patenta, modela za iskorištavanje, registracije fabričkog ili trgovačkog žiga ili prijave industrijskog uzorka ili modela.

Član 5.bis

1) Jedan naknadni rok, koji treba da bude najmanje šest mjeseci, dat će se za plaćanje taksa predviđenih za održavanje prava industrijskog vlasništva uz doplatu naknadne takse, ako nacionalno zakonodavstvo zahtijeva takvu taksu.

2) Zemlje Unije mogu predvidjeti povrat patenata koji su prestali da važe zbog neplaćanja taksa.

Član 5.ter

U svakoj od zemalja Unije neće se smatrati da nanosi povredu pravima nosioca patenta:

1) upotreba sredstava koja su predmet njegovog patenta na brodovima drugih zemalja Unije, u trupu broda, u mašinama, opremi, aparatima i drugim priborima, kad bi ti brodovi ušli privremeno ili slučajno u vode određene zemlje, pod uvjetom da ta sredstva budu upotrijebljena isključivo za potrebe broda;

2) upotreba sredstava koja čine predmet patenta u konstrukcijama ili funkcioniranju naprava za kretanje kroz zrak ili po zemlji drugih država Unije, ili priborima ovih aparata, kada bi oni ušli privremeno ili slučajno u ovu zemlju.

Član 5.quater

Kad se neki proizvod uveze u zemlju Unije u kojoj postoji patent kojim se štiti postupak za proizvodnju ovog proizvoda, prema ovom proizvodu nosilac patenta imat će sva prava koja mu, na osnovu zaštićenog postupka, osigurava zakonodavstvo zemlje uvoza u odnosu na proizvode izrađene u samoj toj zemlji.

Član 5.quinques

Industrijski uzorci i modeli bit će zaštićeni u svim zemljama Unije.

Član 6.

1) Uvjete za prijavljivanje i registriranje fabričkih ili trgovačkih žigova odredit će svaka zemlja svojim nacionalnim zakonodavstvom.

2) Međutim, žig koji pripadnik jedne zemlje Unije prijavi u bilo kojoj zemlji Unije neće se moći odbiti ili poništiti samo zbog toga što nije bio prijavljen, registriran ili objavljen u zemlji porijekla.

3) Žig koji je pravilno registriran u nekoj zemlji Unije smatrat će se nezavisnim od žigova registriranih u drugim zemljama Unije, podrazumijevajući i zemlju porijekla.

Član 6.bis

1) Zemlje Unije obavezuju se da bilo po zvaničnoj dužnosti, ako zakonodavstvo zemlje to dopušta, bilo na traženje zainteresiranog odbiju ili ponište registriranje i zabrane upotrebu fabričkog ili trgovačkog žiga koji predstavlja reprodukciju, podražavanje ili prijevod izvršen tako da može stvoriti pometnju sa nekim žigom koji bi nadležna vlast zemlje registriranja ili upotrebe smatrala da je u toj zemlji nesumnjivo poznat kao žig lica koje uživa pravo da se koristi ovom konvencijom i upotrebljava se za istovjetne ili slične proizvode. Na isti način postupit će se i ako bitni dio žiga predstavlja reprodukciju jednog takvog žiga koji je nesumnjivo poznat ili podražavanje koje može stvoriti pometnju sa ovim žigom.

2) Jedan najkraći rok od pet godina, računajući od dana registriranja, treba da se da za traženje brisanja takvog žiga. Zemlje Unije mogu predvidjeti jedan rok u kome se zabrana upotrebe mora tražiti.

3) Rok za traženje brisanja ili zabrane upotrebe žigova registriranih ili upotrebljavanih zlonamjerno neće se određivati.

1) a) Zemlje Unije saglasne su da, u pomanjkanju dozvole nadležnih vlasti, odbiju ili ponište registriranje i da zabrane prikladnim sredstvima upotrebu bilo pod vidom fabričkih ili trgovačkih žigova, bilo kao sastavne dijelove ovih žigova, grbova, zastava i drugih državnih amblema zemalja Unije, zvaničnih znakova i punceva za kontrolu i garanciju koje su one usvojile, kao i svako podražavanje u heraldičkom pogledu.

b) Odredbe tačke a) primjenjuju se, također, na grbove, zastave i druge ambleme, skraćenice ili nazive međunarodnih međudržavnih organizacija čiji su članovi jedna ili više zemalja Unije, izuzimajući grbove, zastave i druge ambleme, skraćenice ili nazive koji su već bili predmet važećih međunarodnih sporazuma namijenjenih osiguravanju njihove zaštite.

c) Nijedna zemlja Unije neće biti obavezna da odredbe navedene pod tačkom b) primijeni na štetu nosilaca prava stečenih dobronamjerno, prije stupanja na snagu ove konvencije u toj zemlji. Zemlje Unije nisu obavezne da primijene ove odredbe kada upotreba ili registriranje iz tačke a) nije takve prirode da javnost navede na pomisao da postoji neka veza između organizacije koja je u pitanju i grbova, zastava i amblema, skraćenica ili naziva, ili kada nije vjerovatno da je ova upotreba ili ovo registriranje takvo da javnost može dovesti u zabludu o postojanju neke veze između korisnika i organizacije.

2) Zabrana zvaničnih znakova i punceva za kontrolu ili garanciju primjenjivat će se samo u slučajevima u kojim bi žigovi, koji bi ih sadržavali, bili namijenjeni da budu upotrebljavani na robi iste ili slične vrste.

3) a) Da bi se primjenjivale ove odredbe, zemlje Unije pristaju da dostave jedna drugoj, putem Međunarodnog biroa, spisak državnih amblema, zvaničnih znakova i punceva za kontrolu i garanciju koje one žele ili će željeti da stave, neograničeno ili u izvjesnim granicama, pod zaštitu ovoga člana, kao i svake naredne izmjene izvršene u ovom spisku. Svaka zemlja Unije stavit će na vrijeme na raspolaganje javnosti dostavljene liste.

Ovo saopćenje, međutim, nije obavezno kada su u pitanju državne zastave.

b) Odredbe tačke b) stava 1. ovog člana primjenjuju se samo na grbove, zastave i druge ambleme, skraćenicu ili nazive međunarodnih međudržavnih organizacija koje su ove organizacije saopćile zemljama Unije putem Međunarodnog biroa.

4) Svaka zemlja Unije moći će, u roku od dvanaest mjeseci od prijema notifikacije, dostaviti zainteresiranoj zemlji ili međunarodnoj međudržavnoj organizaciji, putem Međunarodnog biroa, svoje eventualne primjedbe.

5) Za državne zastave mjere predviđene u stavu 1. primijenit će se samo na žigove registrirane poslije 6. novembra 1925. godine.

6) Kad je riječ o ostalim državnim emblemima, osim zastava, zvaničnih znakova i punceva zemalja Unije i grbova, zastava i drugih amblema, skraćenicu ili naziva međunarodnih međudržavnih organizacija, ove odredbe bit će primijenjene samo na žigove registrirane za vrijeme više od dva mjeseca poslije prijema saopćenja predviđenog u stavu 3.

7) U slučaju zle namjere, zemlje će imati mogućnost da izbrišu čak i žigove registrirane prije 6. novembra 1925. godine ukoliko sadrže državne ambleme, znakove i punceve.

8) Državljeni svake zemlje koji su bili ovlašteni da upotrebljavaju državne ambleme, znakove i punceve svoje zemlje, moći će da ih upotrebljavaju čak i ako imaju sličnosti sa onima iz neke druge zemlje.

9) Zemlje Unije obavezuju se da zabrane u trgovini nedopuštenu upotrebu državnih grbova drugih zemalja Unije, kad bi ova upotreba bila takve prirode da dovodi u zabludu o porijeklu proizvoda.

10) Prethodne odredbe ne sprečavaju zemlje da odbiju ili obesnaže, primjenom tačke 3. odjeljka B člana 6. quinquies, žigove koji sadrže, bez dopuštenja, grbove, zastave i druge državne ambleme ili zvanične znakove i punceve koje je usvojila jedna zemlja Unije, kao i distinktivne znake međunarodnih međudržavnih organizacija navedenih u stavu 1.

Član 6. quater

1) Kad je, u skladu sa zakonodavstvom neke zemlje Unije, prijenos žiga punopravan samo ako se izvrši istovremeno i prijenos preduzeća ili trgovačkog fonda (fonds de commerce) kome žig pripada, da bi se priznala njegova važnost, dovoljno je da dio preduzeća ili trgovačkog fonda koji se nalazi u toj zemlji bude prenesen na cesionara sa isključivim pravom da u njemu izrađuje ili prodaje proizvode na koje se stavlja preneseni žig.

2) Ova odredba ne obavezuje zemlje Unije da smatraju kao važeći onaj prijenos svakog žiga čija bi upotreba od cesionara bila, ustvari, takva da dovodi u zabludu javnost, naročito u pogledu porijekla, vrste ili bitnih kvaliteta proizvoda na koje se žig stavlja.

Član 6. quinquies

A – 1) Svaki fabrički ili trgovački žig pravilno registriran u zemlji porijekla moći će da se prijavi i zaštiti onakav kakav je u ostalim zemljama Unije pod uvjetima navedenim u ovom članu. Prije nego što pristupe konačnom registriranju, ove zemlje moći će zahtijevati da se podnese uverenje o registriranju u zemlji porijekla, koje je izdala nadležna vlast. Za to uvjerenje neće se tražiti nikakva potvrda.

2) Kao zemlja porijekla smatrat će se ona zemlja Unije u kojoj prijavitelj ima ozbiljno i stvarno industrijsko ili trgovinsko preduzeće, a ako nema takvog preduzeća u Uniji, zemlja Unije u kojoj on ima svoje prebivalište, a ako nema svoje prebivalište u Uniji, zemlja njegovog državljanstva u slučaju da je on pripadnik jedne od zemalja Unije.

B – Registracija niti poništenje fabričkog ili trgovačkog žiga iz ovog člana neće moći da se odbiju, izuzevši u ovim slučajevima:

1) kada su takve prirode da mogu naškoditi stečenim pravima trećih lica u zemlji u kojoj se zaštita traži;

2) kada su bez ikakve distinktivne osobine ili isključivo sastavljeni od znakova ili obilježja koja bi mogla poslužiti u trgovini da označe vrstu, kvalitet, količinu, namjenu, vrijednost, mjesto porijekla proizvoda ili vrijeme proizvodnje, ili koji su postali uobičajeni u običnom govoru ili u redovnim i stalnim navikama trgovine zemlje u kojoj je zaštita tražena;

3) kada su suprotni moralu ili javnom poretku, a naročito oni koji mogu prevariti javnost. Utvrđeno je da se jedan žig neće smatrati suprotnim javnom poretku zbog jedinog razloga što ne odgovara nekoj odredbi zakonodavstva o žigovima, izuzimajući slučaj kada se i sama ta odredba tiče javnog poretka.

Pri svemu ovom imat će se u vidu primjena člana 10. bis.

C – 1) Da bi se ocijenilo da li je žig prikladan za zaštitu, uzet će se u obzir sve stvarne okolnosti, a naročito trajanje upotrebe žiga.

2) U ostalim zemljama Unije ne mogu biti odbijeni fabrički ili trgovački žigovi zbog jedinog razloga što se od žigova, zaštićenih u zemlji porijekla, razlikuju samo prema elementima koji ne mijenjaju njihovu distinktivnu osobinu i ne vrijeđaju identičnost žigova u onom obliku u kome su bili registrirani u spomenutoj zemlji porijekla.

D – Ako žig čiju zaštitu traži nije registriran u zemlji porijekla, niko se neće moći koristiti odredbama ovog člana.

E – Međutim, obnavljanje registriranja jednog žiga u zemlji porijekla ni u kom slučaju neće povući za sobom obavezu da se obnovi registriranje u drugim zemljama Unije u kojima bi taj žig bio registriran.

F – Povlastica prava prvenstva ostaje stečena za žigove prijavljene u roku iz člana 4. čak kad bi registriranje u zemlji porijekla nastupilo tek poslije isteka toga roka.

Član 6.sexies

Zemlje Unije obavezuju se da štite uslužne žigove. One ne moraju predvidjeti registriranje ovih žigova.

Član 6.septies

1) Ako predstavnik ili zastupnik onoga koji je nosilac prava na žig u jednoj zemlji Unije traži, bez ovlaštenja ovog nosioca prava, registriranje toga žiga na svoje ime u jednoj ili više ovih zemalja, nosilac prava može se usprotiviti traženom registriranju ili tražiti brisanje žiga, odnosno, ako zakon zemlje to dopušta, prijenos ovoga registriranja na svoje ime, ukoliko ovaj predstavnik ili zastupnik ne opravda svoje postupke.

2) Nosilac prava na žig imaće pravo da se usprotivi da njegov predstavnik ili zastupnik upotrijebi njegov žig pod uvjetima iz stava 1. ako nije dao svoje ovlaštenje za ovu upotrebu.

3) Nacionalna zakonodavstva mogu predvidjeti pravičan rok u kome nosilac prava na žig mora zatražiti svoja prava predviđena ovim članom.

Član 7.

Priroda proizvoda na koji se fabrički ili trgovački žig stavlja ni u kom slučaju ne može smetati registriranju žiga.

Član 7.bis

1) Zemlje Unije se obavezuju da registriraju i da zaštite kolektivne žigove koji pripadaju udruženjima čije se postojanje ne protivi zakonu zemlje porijekla, pa i onda ako ta udruženja nemaju trgovinskog ili industrijskog preduzeća.

2) Svaka zemlja će odrediti posebne uvjete pod kojima će se štititi kolektivni žig i ona može odbiti zaštitu ako je takav žig suprotan javnom interesu.

3) Međutim, zaštita tih žigova ne može se odreći nijednom udruženju čije se postojanje ne protivi zakonu zemlje porijekla zbog toga što ono nema preduzeća u zemlji u kojoj se traži zaštita, ili što nije ustanovljeno u skladu sa zakonodavstvom te zemlje.

Član 8.

Trgovačko ime bit će zaštićeno u svim zemljama Unije, bez obaveze prijavljivanja ili registriranja, bilo da ono sačinjava ili ne sačinjava dio nekog fabričkog ili trgovačkog žiga.

Član 9.

1) Svaki proizvod koji nosi bespravno jedan fabrički ili trgovački žig ili jedno trgovačko ime bit će uzapćen pri uvozu u one zemlje Unije u kojima ovaj žig ili ovo trgovačko ime imaju pravo na zakonsku zaštitu.

2) Isto tako, uzapćenje će se izvršiti u zemlji u kojoj je stavljanje žiga ili imena izvršeno bespravno ili u zemlji u koju proizvod bude uvezen.

3) Uzapćenje će se vršiti na zahtjev bilo javnog tužioca, bilo neke druge nadležne vlasti, bilo jedne zainteresirane strane, fizičkog ili pravnog lica, prema unutrašnjem zakonodavstvu svake zemlje.

4) Vlasti nisu obavezne da izvrše uzapćenje u slučaju tranzita.

5) Ako zakonodavstvo jedne zemlje ne usvaja uzapćenje pri uvozu, uzapćenje će biti zamijenjeno zabranom uvoza ili uzapćenjem u unutrašnjosti zemlje.

6) Ako zakonodavstvo jedne zemlje ne usvaja ni uzapćenje pri uvozu, ni zabranu uvoza, ni uzapćenje u unutrašnjosti zemlje, a u očekivanju da će se to zakonodavstvo shodno izmijeniti, ove mjere bit će zamijenjene načinima i sredstvima koje zakon određene zemlje osigurava u sličnom slučaju svojim državljanima.

Član 10.

1) Odredbe prethodnog člana primijenit će se u slučaju neposredne ili posredne upotrebe neke lažne oznake koja se odnosi na porijeklo proizvoda ili identitet proizvođača, fabrikanta ili trgovca.

2) U svakom slučaju smatrat će se kao zainteresirana strana, i to bilo fizičko ili pravno lice, svaki proizvođač, fabrikant ili trgovac koji učestvuje u proizvodnji, fabrikaciji ili trgovini toga proizvoda i koji je nastanjen bilo u mjestu lažno naznačenom kao mjesto porijekla, bilo u okolini u kojoj se to mjesto nalazi, bilo u zemlji lažno označenoj, bilo u zemlji u kojoj je upotrijebljena lažna oznaka porijekla.

Član 10.bis

1) Zemlje Unije obavezuju se da osiguraju pripadnicima Unije stvarnu zaštitu protiv nelojalne konkurencije.

2) Akt nelojalne konkurencije predstavlja svaki akt konkurencije koji je suprotan poštenim običajima u industriji ili trgovini.

3) Naročito treba zabraniti:

1) bilo kakva djela koja prema svojoj prirodi mogu stvoriti zabunu, ma kojim sredstvom, sa preduzećem, proizvodima ili industrijskom, odnosno trgovinskom djelatnošću jednog konkurenta;

2) lažne primjedbe pri vođenju trgovine koje su takve prirode da diskreditiraju preduzeće, proizvode ili industrijsku, odnosno trgovinsku djelatnost jednog konkurenta;

3) oznake ili navode čija upotreba u trgovini može dovesti javnost u zabludu o porijeklu, načinu proizvodnje, osobinama, pogodnostima za upotrebu ili količini robe.

Član 10.ter

1) Zemlje Unije obavezuju se da će pripadnicima drugih zemalja Unije osigurati odgovarajuća zakonska sredstva za uspješno suzbijanje svih akata o kojima se govori u čl. 9, 10. i 10.bis.

2) Osim toga, one se obavezuju da će predvidjeti mjere koje bi omogućile sindikatima i udruženjima, koja predstavljaju zainteresirane industrijalce, proizvođače ili trgovce i čije postojanje nije suprotno zakonima njihove zemlje, da povedu spor pred sudom ili kod nadležnih administrativnih vlasti radi suzbijanja djela predviđenih čl. 9, 10. i 10.bis u granicama u kojima zakon zemlje u kojoj je zaštita tražena to dopušta sindikatima i udruženjima te zemlje.

Član 11.

1) Zemlje Unije davat će, prema svom unutrašnjem zakonodavstvu, privremenu zaštitu pronalascima prikladnim za patentiranje, modelima za iskorištavanje, industrijskim uzorcima i modelima, kao i fabričkim i trgovačkim žigovima za proizvode koji budu prikazivani na međunarodnim izložbama, zvaničnim ili zvanično priznatim, organiziranim na teritoriji jedne od njih.

2) Ova privremena zaštita neće produžiti rokove iz člana 4. Ako se kasnije poziva na pravo prvenstva, administracija svake zemlje moći će da računa da rok teče od datuma unošenja proizvoda na izložbu.

3) Svaka zemlja moći će da traži, kao dokaz o istovjetnosti izložbenog predmeta i datum unošenja, uverenja koja bude smatrala potrebnim.

Član 12.

1) Svaka zemlja Unije obavezuje se da će ustanoviti posebnu upravu za industrijsko vlasništvo i centralu za obavještanje javnosti o patentima, modelima za iskorištavanje, industrijskim uzorcima ili modelima i fabričkim ili trgovačkim žigovima.

2) Ova uprava će izdavati zvanični periodični list. Ona će objavljivati redovno:

a) imena nosilaca odobrenih patenata sa kratkim označenjem zaštićenih pronalazaka;

b) reprodukcije registriranih žigova.

Član 13.

1) a) Unija ima Skupštinu sastavljenu od zemalja Unije vezanih čl. 13. do 17.

b) Vladu svake zemlje predstavlja jedan izaslanik, kome mogu pomagati zamjenici, savjetnici i stručnjaci.

c) Troškove svakog izaslanstva snosi vlada koja ga je imenovala.

2) a) Skupština:

i) raspravlja o svim pitanjima koja se tiču održavanja i razvoja Unije, kao i primjene ove konvencije;

ii) daje Međunarodnom birou za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Međunarodni biro), predviđenom u Konvenciji o osnivanju Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Organizacija), uputstva o pripremanju konferencija za reviziju, vodeći brižljivo računa o primjedbama zemalja Unije koje nisu vezane čl. 13. do 17.

iii) ispituje i odobrava izvještaje i djelatnosti generalnog direktora Organizacije koji se odnose na Uniju i daje mu sva korisna uputstva o pitanjima iz nadležnosti Unije.

iv) bira članove Izvršnog odbora Skupštine;

v) ispituje i odobrava izvještaje i rad svog Izvršnog odbora i daje mu uputstva;

vi) donosi program, usvaja trogodišnji budžet Unije i odobrava njene završne račune;

vii) usvaja finansijski pravilnik Unije;

viii) obrazuje odbore stručnjaka i radne grupe koje smatra korisnim radi ostvarivanja zadataka Unije;

ix) odlučuje koje zemlje koje nisu članice Unije i koje međuvladine i međunarodne nevladine organizacije mogu prisustvovati njenim sastancima u svojstvu posmatrača;

x) usvaja izmjene čl. 13. do 17;

xi) preduzima sve drugo što je potrebno za postizanje zadataka Unije;

xii) obavlja sve druge poslove koji proistječu iz ove konvencije;

xiii) izvršava, pod uvjetom da ih prihvata, prava koja su joj povjerena Konvencijom o osnivanju Organizacije.

b) O pitanjima za koja su zainteresirane podjednako i druge unije kojima upravlja Organizacija Skupština odlučuje pošto se upozna sa mišljenjem Koordinacionog odbora Organizacije.

3) a) Osim u slučaju iz podstava b), jedan izaslanik može predstavljati samo jednu zemlju.

b) Zemlje Unije koje su posebnim sporazumom obrazovale zajedničku upravu, koja za svaku od njih ima obilježje posebne nacionalne službe za industrijsko vlasništvo iz člana 12, može u toku raspravljanja grupno predstavljati samo jedna od njih.

4) a) Svaka zemlja članica Skupštine raspolaže jednim glasom.

b) Kvorum sačinjava polovina zemalja članica Skupštine.

c) I pored odredaba podstava b), ako u toku pojedinog zasjedanja broj predstavljenih zemalja bude manji od polovine, ali jednak ili veći od trećine članova Skupštine, ona će moći da donosi odluke. Međutim, odluke Skupštine, izuzev onih koje se tiču postupka, postat će izvršne tek kada se ispune niže navedeni uvjeti. Međunarodni biro saopćavat će ove odluke zemljama članicama Skupštine koje nisu bile predstavljene, pozivajući ih da se pismeno izjasne, u roku od tri mjeseca od dana ovog saopćenja, da li daju svoj glas ili se suzdržavaju. Ako po isteku ovoga roka broj zemalja koje su na taj način dale svoj glas ili su se suzdržale bude najmanje nejednak broju zemalja koje su nedostajale da bi se postigao kvorum u toku sastanka, ove odluke postat će izvršne pod uvjetom da je istovremeno postignuta potrebna većina.

d) Sa izuzetkom predviđenim odredbama člana 17. stav 2, odluke Skupštine donose se većinom od dvije trećine datih glasova.

e) Suzdržavanje se ne smatra kao glas.

5) a) Osim u slučaju iz podstava b), jedan izaslanik može glasati samo u ime svoje zemlje.

b) Zemlje Unije iz stava 3. pod b) nastojat će, po pravilu, da ih na sastancima Skupštine predstavljaju njihova vlastita izaslanstva. Međutim, ako zbog izuzetnih razloga jednu od tih zemalja ne može da predstavlja njeno vlastito izaslanstvo, ona može ovlastiti izaslanstvo neke druge od ovih zemalja da može glasati u njeno ime s tim što jedno izaslanstvo na osnovu ovlaštenja može glasati samo za jednu zemlju. Svako ovlaštenje u tu svrhu mora biti sadržano u aktu koji je potpisao šef države ili nadležni ministar.

6) Zemlje Unije koje nisu članice Skupštine prisustvuju njenim sastancima u svojstvu posmatrača.

7) a) Skupština se sastaje na redovno zasjedanje jednom u tri godine, na poziv generalnog direktora i, osim u izuzetnim slučajevima, u isto vrijeme i na istome mjestu kao Generalna skupština Organizacije.

b) Skupština se sastaje na vanredno zasjedanje na poziv generalnog direktora, a na zahtjev Izvršnog odbora ili na zahtjev jedne četvrtine zemalja članica Skupštine.

8) Skupština usvaja svoj poslovnik.

Član 14.

1) Skupština ima Izvršni odbor.

2) a) Izvršni odbor sastavljen je od zemalja koje izabere Skupština među svojim članicama. Osim toga, zemlja na čijoj je teritoriji sjedište Organizacije raspolaže, *ex officio*, jednim sjedištem u Odboru, osim u slučaju predviđenom u članu 16. stav 7. pod b).

b) Vladu svake zemlje članice Izvršnog odbora predstavlja jedan izaslanik, kome mogu pomagati zamjenici, savjetnici i stručnjaci.

c) Troškove svakog izaslanstva snosi vlada koja ga je imenovala.

3) Broj zemalja članica Izvršnog odbora jednak je četvrtini broja zemalja članica Skupštine. Pri obračunavanju sjedišta koja se imaju odrediti ostatak poslije diobe sa četiri ne uzima se u obzir.

4) Prilikom biranja članova Izvršnog odbora Skupština vodi računa o pravičnoj geografskoj raspodjeli i neophodnosti da sve zemlje članice posebnih aranžmana, ustanovljenih u vezi sa Unijom, budu među zemljama koje čine Izvršni odbor.

5) a) Članovi Izvršnog odbora obavljaju svoje dužnosti od zatvaranja sastanka Skupštine na kome su izabrani do kraja narednog redovnog zasjedanja Skupštine.

b) Članovi Izvršnog odbora mogu se ponovo birati, ali najviše dvije trećine između njih.

c) Skupština propisuje način izbora i eventualnog ponovnog izbora članova Izvršnog odbora.

6) a) Izvršni odbor:

i) priprema nacrt dnevnog reda Skupštine;

ii) podnosi Skupštini prijedloge u vezi sa nacrtima programa i trogodišnjeg budžeta Unije koje je pripremio generalni direktor;

iii) izjašnjava se, u granicama trogodišnjeg programa i budžeta, o godišnjim programima i budžetima koje priprema generalni direktor;

iv) podnosi Skupštini, sa odgovarajućim napomenama, povremene izvještaje generalnog direktora i godišnje izvještaje o pregledu računa;

v) preuzima sve korisne mjere da generalni direktor izvrši program Unije, u skladu sa odlukama Skupštine i vodeći računa o okolnostima nastalim između dva redovna sastanka ove skupštine.

vi) obavlja sve druge dužnosti koje su mu dodijeljene u okviru ove konvencije.

b) O pitanjima za koja su podjednako zainteresirane i druge unije kojima upravlja Organizacija Izvršni odbor odlučuje pošto se upozna sa mišljenjem Koordinacionog odbora Organizacije.

7) a) Izvršni odbor se sastaje na redovno zasjedanje jednom godišnje, na poziv generalnog direktora, po mogućnosti u isto vrijeme i na istom mjestu kao Koordinacioni odbor Organizacije.

b) Izvršni odbor se sastaje na vanredno zasjedanje na poziv generalnog direktora, bilo na njegovu inicijativu, bilo na zahtjev svoga predsjednika ili jedne četvrtine svojih članova.

8) a) Svaka zemlja članica Izvršnog odbora raspolaže jednim glasom.

b) Kvorum sačinjava polovina zemalja članica Izvršnog odbora.

c) Odluke se donose prostom većinom datih glasova.

d) Suzdržavanje se ne smatra kao glas.

e) Jedan izaslanik može predstavljati samo jednu zemlju i može glasati samo u njeno ime.

9) Zemlje Unije koje nisu članice Izvršnog odbora prisustvuju njegovim sastancima u svojstvu posmatrača.

10) Izvršni komitet usvaja svoj poslovnik.

Član 15.

1) a) Upravne poslove Unije obavlja Međunarodni biro, koji nasljeđuje Biro Unije ujedinjen sa Biroom Unije osnovanim Međunarodnom konvencijom za zaštitu književnih i umjetničkih djela.

b) Međunarodni biro naročito obavlja poslove sekretarijata raznih organa Unije.

c) Generalni direktor Organizacije najviši je funkcioner Unije i on je predstavlja.

2) Međunarodni biro prikuplja i objavljuje obavještenja o zaštiti industrijskog vlasništva. Svaka zemlja Unije saopćava Međunarodnom birou, što je prije moguće, tekst svakog novog zakona, kao i sve zvanične tekstove koji se tiču zaštite industrijskog vlasništva. Ona, također, snabdijeva Međunarodni biro svim izdanjima svojih službi nadležnih za oblast industrijskog vlasništva koja su u neposrednoj vezi sa zaštitom industrijskog vlasništva, a za koje Međunarodni biro smatra da su važni za njegov rad.

3) Međunarodni biro objavljuje mjesečni časopis.

4) Svakoj zemlji Unije Međunarodni biro daje, na njeno traženje, obavještenja o pitanjima u vezi sa zaštitom industrijskog vlasništva.

5) Međunarodni biro bavi se proučavanjima, pruža usluge namijenjene da olakšaju zaštitu industrijskog vlasništva.

6) Generalni direktor i lica koja on odredi učestvuju, bez prava glasa, na svim zasjedanjima Skupštine, Izvršnog odbora i svakog drugog odbora stručnjaka ili radne grupe. Generalni direktor ili jedno lice koje on odredi po službenoj dužnosti je sekretar ovih organa.

7) a) Prema uputstvima Skupštine, a u saradnji sa Izvršnim odborom, Međunarodni biro priprema konferencije za reviziju odredaba Konvencije, osim čl. 13. do 17.

b) O pripremanju konferencije za reviziju Međunarodni biro može se savjetovati sa međuvladinim i međunarodnim nevladinim organizacijama.

c) Generalni direktor i lica koja on odredi učestvuju, bez prava glasa, u raspravljajima na ovim konferencijama.

8) Međunarodni biro obavlja i sve druge dužnosti koje su mu dodijeljene.

Član 16.

1) a) Unija ima svoj budžet.

b) Budžet Unije obuhvata vlastite prihode i izdatke Unije, njen doprinos budžetu zajedničkih izdataka unija, kao i, u slučaju potrebe, iznos stavljen na raspolaganje budžetu konferencije Organizacije.

c) Kao zajednički izdaci Unije smatraju se izdaci koji ne pripadaju isključivo Uniji, već, također, jednoj ili više drugih unija kojima upravlja Organizacija. Učešće Unije u ovim zajedničkim izdacima srazmjerno je koristi koju ovi izdaci za nju predstavljaju.

2) Prilikom donošenja budžeta Unije vodi se računa o potrebama saradnje sa budžetima drugih unija kojima upravlja Organizacija.

3) Budžet Unije finansira se iz sljedećih izvora:

i) doprinosa zemalja Unije;

ii) taksa i iznosa koji se duguju za usluge koje pruža Međunarodni biro u ime Unije;

iii) prihoda od prodaje izdanja Međunarodnog biroa koja se odnose na Uniju i prava koja potječu od ovih izdanja;

iv) darova, zaklada i subvencija;

v) zakupnina, kamata i raznih drugih prihoda.

4) a) Da bi se odredio dio doprinosa budžetu svake zemlje Unije, ona se svrstava u jednu klasu i plaća svoje godišnje doprinose na osnovu izvjesnog broja jedinica utvrđenih kao što slijedi:

Klasa I.....	25
Klasa II.....	20
Klasa III.....	25
Klasa IV.....	15
Klasa V.....	10
Klasa VI.....	5
Klasa VII.....	3

b) Ukoliko to nije učinila ranije, u trenutku deponiranja svog instrumenta ratifikacije ili pristupa svaka zemlja označava klasu u koju želi da bude svrstana. Ona može promijeniti klasu. Ako izabere nižu klasu, zemlja to treba da saopći Skupštini na jednom od njenih redovnih zasjedanja. Ovakva promjena stupa na snagu početkom godine koja slijedi ovo zasjedanje.

c) Godišnji doprinos svake zemlje sastoji se od iznosa koji je, u odnosu na ukupni zbir godišnjih doprinosa svih zemalja budžetu Unije, jednak odnosu broja jedinica klase u koju je ona svrstana prema ukupnom broju jedinica svih zemalja.

d) Doprinosi se namiruju 1. januara svake godine.

e) Zemlja koja kasni sa plaćanjem svojih doprinosa ne može uživati svoje pravo glasa ni u jednom organu Unije u kome je članica, ukoliko je iznos njenog zaostatka jednak ili veći od doprinosa koje duguje za dvije pune protekle godine. Međutim, ta zemlja može biti ovlaštena da zadrži uživanje svoga prava glasa u okviru organa toliko dugo dok taj organ smatra da je zakašnjenje proisteklo zbog izuzetnih i neizbježnih okolnosti.

f) Ukoliko budžet ne bi bio usvojen prije početka nove budžetske godine, budžet prethodne godine će se produžiti na načine predviđene u finansijskom pravilniku.

5) Visinu takse i iznose koji se duguju za usluge koje pruža Međunarodni biro u ime Unije određuje generalni direktor koji o tome podnosi izvještaj Skupštini i Izvršnom odboru.

6) a) Unija raspolaže obrtnim fondom koji formira od jedinstvene uplate svake zemlje Unije. Ako fond postane nedovoljan, Skupština odlučuje o njegovom povećanju.

b) Iznos početne uplate svake zemlje u navedeni fond ili njeno učešće u njegovom povećanju srazmjerno je doprinosu te zemlje za godinu u toku koje se fond osniva ili odlučuje o povećanju.

c) Skupština propisuje srazmjeru i način uplata na prijedlog generalnog direktora, a poslije primljenog izvještaja Koordinacionog odbora Organizacije.

7) a) U sporazumu o sjedištu, zaključenom sa zemljom na čijoj teritoriji Organizacija ima svoje sjedište, predviđa se da ova zemlja daje avans ukoliko bi obrtni fond bio nedovoljan. Iznos ovog avansa i uvjeti pod kojima se odobrava predmet su, u svakom posebnom slučaju, odvojenih sporazuma između zemlje koja je u pitanju i Organizacije. Sve dok je obavezna da odobrava avans, ta zemlja raspolaže jednim sjedištem *ex officio* u Izvršnom odboru.

b) Zemlja iz podstava a) i Organizacija imaju, svaka za sebe, pravo da otkazu obavezu odobravanja avansa putem pismenog saopćenja. Otkaz stupa na snagu tri godine poslije kraja godine u kojoj je bio saopćen.

8) Ovjeravanje računa obavljaju, na načine predviđene finansijskim pravilnikom, jedna ili više zemalja Unije ili vanjski kontrolori koje, uz njihov pristanak, imenuje Skupština.

Član 17.

1) Prijedloge za izmjenu čl. 13, 14, 15, 16. i ovog člana mogu podnijeti svaka zemlja članica Skupštine, Izvršni odbor ili generalni direktor. Generalni direktor saopćava ove prijedloge zemljama članicama Skupštine najmanje šest mjeseci prije nego što će oni biti podneseni Skupštini na ispitivanje.

2) Svaku izmjenu članova iz stava 1. usvaja Skupština. Za usvajanje je potrebna većina od tri četvrtine datih glasova; međutim, za svaku izmjenu člana 13. i ovog stava potrebna je većina od četiri petine datih glasova.

3) Svaka izmjena članova iz stava 1. stupa na snagu mjesec dana od dana kada generalni direktor primi pismena saopćenja o prihvatanju od tri četvrtine zemalja, koje su bile članice Skupštine u trenutku kada je izmjena usvojena, učinjena uz saglasnost sa njihovim odgovarajućim ustavnim propisima. Svaka tako usvojena izmjena ovih članova obavezuje sve zemlje koje su članice Skupštine u trenutku kada izmjena stupa na snagu ili koje poslije postanu članice; međutim, svaka izmjena kojom se povećavaju finansijske obaveze zemalja Unije obavezuje samo one među njima koje su saopćile da prihvataju ove izmjene.

Član 18.

1) Ova konvencija bit će podvrgnuta revizijama radi unošenja poboljšanja takve prirode koja će usavršavati sistem Unije.

2) Zbog toga će se održavati konferencije, naizmjenično, u jednoj od zemalja Unije, izaslanika ovih zemalja.

3) Za izmjene čl. 13. do 17. važe odredbe člana 17.

Član 19.

Podrazumijeva se da zemlje Unije zadržavaju za sebe pravo da zaključuju odvojeno, među sobom, posebne sporazume za zaštitu industrijskog vlasništva, ukoliko ti sporazumi ne bi bili suprotni odredbama ove konvencije.

Član 20.

1) a) Svaka zemlja Unije koja je potpisala ovaj akt može ga ratificirati, a ako ga nije potpisala, može mu pristupiti. Instrumenti ratifikacije i pristupa deponiraju se kod generalnog direktora.

b) Svaka zemlja Unije može izjaviti u svome instrumentu ratifikacije ili pristupa da se njena ratifikacija, odnosno pristup ne primjenjuju na:

i) čl. 1. do 12. ili

ii) čl. 13. do 17.

c) Svaka zemlja Unije koja, shodno podstavu b), izuzme od djelovanja svoje ratifikacije ili svoga pristupa jednu od dvije grupe članova iz tog podstava može kasnije u svakom trenutku izjaviti da proširuje djelovanje svoje ratifikacije ili svoga pristupa na ovu grupu članova. Ovakva izjava deponira se kod generalnog direktora.

2) a) U odnosu na deset prvih zemalja Unije koje su deponirale svoje instrumente ratifikacije ili pristupa bez deklaracije koju dopušta stav 1. pod b) i), čl. 1. do 12. stupaju na snagu tri mjeseca po deponiranju desetog od ovih instrumenata ratifikacije ili pristupa.

b) U odnosu na deset prvih zemalja Unije koje su deponirale svoje instrumente ratifikacije ili pristupa bez deklaracije koju dopušta stav 1. pod b) ii), čl. 13. do 17. stupaju na snagu tri mjeseca po deponiranju desetog od ovih instrumenata ratifikacije ili pristupa.

c) Pod rezervom početnog stupanja na snagu, prema odredbama podstavova a) i b), svaka od dvije grupe članova iz stava 1. pod b) i) i ii), a pod rezervom odredaba stava 1. pod b), čl. 1. do 17. stupaju na snagu u odnosu na svaku zemlju Unije, osim onih iz podstavova a) i b), koja deponira instrument ratifikacije ili pristupa, kao i u odnosu na svaku zemlju Unije koja deponira izjavu primjenjujući stav 1. pod c), tri mjeseca poslije datuma saopćenja generalnog direktora o takvom deponiranju, osim ukoliko u samome instrumentu ili deponiranoj izjavi nije označen neki kasniji datum. U ovom posljednjem slučaju, ovaj akt stupa na snagu u odnosu na ovu zemlju na dan tako označen.

3) U odnosu na svaku zemlju Unije koja deponira instrument ratifikacije ili pristupa, čl. 18. do 30. stupaju na snagu prvog dana kada bilo koja od grupa članova iz stava 1. tačka b) stupi na snagu u odnosu na tu zemlju prema stavu 2. tač. a), b) ili c).

Član 21.

1) Svaka zemlja izvan Unije može pristupiti ovom aktu i tako postati članica Unije. Instrumenti pristupa deponiraju se kod generalnog direktora.

2) a) U odnosu na svaku zemlju izvan Unije koja je deponirala svoj instrument pristupa na mjesec dana ili više prije dana stupanja na snagu odredaba ovoga akta, on stupa na snagu na dan kada su odredbe prvi put stupile na snagu primjenom člana 20.

stav 2) pod a) ili b), osim ako u instrumentu pristupa nije označen neki kasniji datum; međutim:

i) ako čl. 1. do 12. do toga dana nisu stupili na snagu, ova zemlja bit će vezana, u toku prelaznog perioda prije stupanja na snagu ovih odredaba, umjesto njih, odredbama čl. 1. do 12. Lisabonskog akta;

ii) ako čl. 13. do 17. do toga dana nisu stupili na snagu, ova zemlja bit će vezana, u toku prelaznog perioda prije stupanja na snagu ovih odredaba, umjesto njih, čl. 13. i 14. st. 3, 4. i 5. Lisabonskog akta.

Ako neka zemlja označi neki donji datum u svom instrumentu pristupa, ovaj akt stupa na snagu u odnosu na tu zemlju na tako označeni dan.

b) U odnosu na svaku zemlju izvan Unije koja je deponirala svoj instrument pristupa poslije stupanja na snagu samo jedne grupe odredaba ovog akta, ili dana koji mu prethodi za manje od jednog mjeseca, ovaj akt stupa na snagu, pod uvjetima predviđenim u tački a), tri mjeseca poslije dana kada je njeno pristupanje saopćio generalni direktor, osim ako u instrumentu pristupa nije naznačen neki kasniji dan. U ovom posljednjem slučaju ovaj akt stupa na snagu u odnosu na tu zemlju na tako označeni dan.

3) U odnosu na svaku zemlju izvan Unije koja je deponirala svoj instrument pristupa poslije dana stupanja na snagu ovog akta u potpunosti, ili na manje od mjesec dana prije toga dana, ovaj akt stupa na snagu tri mjeseca poslije dana kada je njeno pristupanje saopćio generalni direktor, osim ako neki kasniji datum nije označen u instrumentu pristupa. U ovom posljednjem slučaju ovaj akt stupa na snagu u odnosu na tu zemlju na tako označeni dan.

Član 22.

Osim u slučaju mogućih izuzetaka predviđenih u članu 20. stav 1. tačka b) i članu 28. stav 2, ratifikacija ili pristup povlači punopravno pristajanje na sve odredbe i stjecanje svih prednosti koje ovaj akt propisuje.

Član 23.

Poslije stupanja na snagu ovog akta u potpunosti, jedna zemlja ne može pristupiti ranijim aktima ove konvencije.

Član 24.

1) Svaka zemlja može u svom instrumentu ratifikacije ili pristupa izjaviti, ili može pismeno saopćiti generalnom direktoru bilo kada kasnije, da se ova konvencija primjenjuje na svu ili dio teritorije, navedenih u izjavi ili saopćenju, za koje je ona odgovorna u vanjskim odnosima.

2) Svaka zemlja koja je dala takvu izjavu ili takvo saopćenje može, u svakom trenutku, saopćiti generalnom direktoru da se ova konvencija prestaje primjenjivati na svu ili dio ove teritorije.

3) a) Svaka izjava učinjena u smislu stava 1. stupa na snagu istog dana kao ratifikacija ili pristup u čiji instrument je ona učvršćena, a svako saopćenje u smislu ovog stava stupa na snagu tri mjeseca poslije saopćenja generalnog direktora.

b) Svako saopćenje izvršeno u smislu stava 2. stupa na snagu dvanaest mjeseci pošto ga primi generalni direktor.

Član 25.

1) Svaka zemlja ugovornica ove konvencije obavezuje se da, u saglasnosti sa svojim ustavom, usvoji potrebne mjere za osiguranje primjene ove konvencije.

2) Podrazumijeva se da će u trenutku kada jedna zemlja deponira svoj instrument ratifikacije ili pristupa, ona biti u mogućnosti da primjenjuje odredbe ove konvencije u skladu sa svojim unutrašnjim zakonodavstvom.

Član 26.

1) Ova konvencija ostaje na snazi neograničeno vrijeme.

2) Svaka zemlja može otkazati ovaj akt saopćenjem upućenim generalnom direktoru. Ovaj otkaz obuhvata, također, otkazivanje svih ranijih akata, a utječe samo na zemlju koja ga je dala, dok Konvencija ostaje na snazi i primjenjuje se na ostale zemlje Unije.

3) Otkaz stupa na snagu godinu dana poslije dana kada je generalni direktor primio saopćenje.

4) Mogućnošću otkaza predviđenom ovim članom ne može se poslužiti zemlja prije isteka roka od pet godina, računajući od dana kada je postala članica Unije.

Član 27.

1) Ovaj akt zamjenjuje, u odnosima između zemalja na koje se primjenjuje i u mjeri u kojoj se primjenjuje, Parisku konvenciju od 20. marta 1883. godine i druge revizione akte.

2) a) U odnosu na zemlje na koje se ovaj akt ne primjenjuje, ili se ne primjenjuje u potpunosti, već na koje se primjenjuje Lisabonski akt od 31. oktobra 1958. godine, ovaj posljednji ostaje na snazi u cjelini, ili ukoliko ga ovaj akt ne zamjenjuje u smislu stava 1.

b) Isto tako, u odnosu na zemlje na koje se ne primjenjuju ni ovaj akt, ni njegovi dijelovi, niti Lisabonski akt, ostaje na snazi Londonski akt od 2. juna 1934. godine u potpunosti, ili ukoliko ga ovaj akt ne zamjenjuje u smislu stava 1.

c) Isto tako, u odnosu na zemlje na koje se ne primjenjuju ni ovaj akt, ni njegovi dijelovi, niti Lisabonski akt, niti Londonski akt, ostaje na snazi Haški akt od 6. novembra 1925. godine u potpunosti, ili ukoliko ga ovaj akt ne zamjenjuje u smislu stava 1.

3) Zemlje izvan Unije koje postanu ugovornice ovog akta primjenjuju ga prema svakoj zemlji Unije koja nije ugovornica ovog akta ili koja je, iako ugovornica, dala izjavu predviđenu članom 20. stav 1. pod b) i). Ove zemlje prihvataju da zemlja Unije koja je u pitanju primjenjuje u svojim odnosima sa njima odredbe najnovijeg akta u kome je ugovornica.

Član 28.

1) Svaki spor između dviju ili više zemalja Unije koji se odnosi na tumačenje ili primjenu ove konvencije, a koji ne bude riješen putem pregovora, može bilo koja zemlja koja je u pitanju iznijeti pred Međunarodni sud pravde putem zahtjeva usaglašenog sa Statutom Suda, osim ako zemlje koje su u pitanju ne ugovore neki drugi način rješavanja. Zemlja koja pokreće spor obavijestit će Međunarodni biro o sporu podnesenom Sudu; on će o tome obavijestiti ostale zemlje Unije.

2) Svaka zemlja može, u trenutku potpisivanja ovog akta ili deponiranja svog instrumenta ratifikacije ili pristupa, izjaviti da se ne smatra vezanom odredbama stava 1. Kad je riječ o bilo kakvom sporu između takve zemlje i drugih zemalja Unije, neće se primjenjivati odredbe stava 1.

3) Svaka zemlja koja je dala izjavu u smislu stava 2. može je, u svakom trenutku, povući putem saopćenja upućenog generalnom direktoru.

Član 29.

1) a) Ovaj akt potpisan je u jednom primjerku na francuskom jeziku i deponiran kod Vlade Švedske.

b) Generalni direktor, nakon savjetovanja sa zainteresiranim vladama, sastavit će službene tekstove na njemačkom, engleskom, španskom, italijanskom, portugalskom i ruskom jeziku, a i na drugim jezicima koje bi Skupština mogla označiti.

c) U slučaju spora o tumačenju raznih tekstova, punovažan je tekst na francuskom jeziku.

2) Ovaj akt ostaje otvoren za potpisivanje u Štokholmu do 13. januara 1968. godine.

3) Dva prepisa potpisanog teksta ovoga akta, koje je ovjerila Vlada Švedske, generalni direktor dostavit će vladama svih zemalja Unije a, na zahtjev, i vladi svake druge zemlje.

4) Generalni direktor registrirat će ovaj akt u Sekretarijatu Organizacije ujedinjenih naroda.

5) Generalni direktor saopćava vladama svih zemalja Unije potpisivanja, deponiranja instrumenata ratifikacije ili pristupa i izjava koje sadrže ovi instrumenti ili su učinjene u smislu člana 20. stav 1. tačka c), stupanje na snagu svih odredaba ovog akta, saopćenja o otkazu i saopćenja u smislu člana 24.

Član 30.

1) Do stupanja na dužnost prvog generalnog direktora, smatra se da se sva spominjanja u ovom aktu Međunarodnog biroa Organizacije ili generalnog direktora tiču Biroa Unije, odnosno njegovog direktora.

2) Zemlje Unije koje nisu vezane čl. 13. do 17. mogu se u toku pet godina, po stupanju na snagu Konvencije o osnivanju Organizacije, koristiti, ako to žele, pravima predviđenim čl. 13. do 17. ovog akta, kao da su vezane ovim članovima. Svaka zemlja koja želi da se koristi ovim pravima deponira u tu svrhu kod generalnog direktora pismeno saopćenje, koje stupa na snagu na dan njegovog prijema. Ove zemlje smatraju se članicama Skupštine sve do isteka ovog perioda.

3) Sve dotle dok sve zemlje Unije ne postanu članice Organizacije, Međunarodni biro Organizacije radi i kao Biro Unije, a generalni direktor i kao direktor ovog biroa.

4) Kada sve zemlje Unije postanu članice Organizacije, prava, obaveze i imovina Biroa Unije prelaze na Međunarodni biro Organizacije.